

**Nařízení vlády republiky Československé ze dne 20. října 1921 č. 374,
jímž se mění § 2 zák. ze dne 8. července 1902, čís. 144 ř. z., o výhodách
pro domy se zdravými a levnými dělnickými byty.**

§ 1. — Na základě zmocnění daného § 2. zák. ze dne 12. srpna 1921, čís. 336 Sb. z. a n. mění se § 2. zákona ze dne 8. července 1902, čís. 144 ř. z., potud, že v odst. 1., písm. a), b) a c), číslíce 1200 (1600) K, 1800 K a 2400 K se mění v témže pořadí v číslíce 6000 Kč, 12.000 Kč a 18.000 Kč.

§ 2. — Nařízení toto, jehož provedení se ukládá ministru finanč., nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(Vyhlášeno v částce 88. Sb. z. a n. ze dne 24. října 1921).

Ochrana dělnická.

**Zákon ze dne 12. srpna 1921 č. 309, proti útisku a na ochranu svobody
ve shromážděních.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1. — ⁽¹⁾ Kdo s někým (jeho rodinou neb osobou pod jeho ochranou jsoucí) zle naloží nebo mu způsobí újmu na těle, svobodě, cti, majetku nebo výdělku, nebo mu takovou újmu pohrozí, nebo vědomě vyžítkuje bezprostředně mu hrozící tísň nebo využije svého postavení jako úředník, učitel, duchovní nebo zaměstnavatel, chtěje tím bezprávně na něm vynutiti, aby něco konal, opomenul, nebo snášel, dopouští se útisku, bez újmy trestnosti činu podle jiných ustanovení trestních.

⁽²⁾ Stávkou nebo výlukou nelze považovati za újmu ve smyslu odstavce prvního, leč by byly namířeny proti jednotlivým zaměstnancům, z pohnutí národnostních, náboženských anebo politických.

§ 2. — ⁽¹⁾ Útisk tresce se jako přestupek soudy vězením od osmi dnů do tří měsíců.

⁽²⁾ Byl-li trestný čin spáchán s použitím zbraně, tresce se jako přečin tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců.

§ 3. — Vznikla-li z trestného činu škoda na majetku nebo na výdělku, může soud vedle trestu na svobodě na návrh poškozeného k uspokojení jeho nároků soukromoprávních podle volného uvážení uložit odškodné v penězích až do výše 5000 Kč.

§ 4. ⁽¹⁾ Kdo úmyslně sám nebo ve spojení s jinými zmaří nebo ruší shromáždění zákonně svolané, zabráněním nebo ztěžováním přístupu osobám oprávněným k účastenství, neoprávněným vniknutím, zatlačěním osob přítomných aneb osob k řízení a zachování pořádku povolaných anebo neuposlechnutím jejich formálních nařízení, vztahujících se ke průběhu shromáždění, bude potrestán soudem pro přestupek vězením od jednoho týdne do tří měsíců.

⁽²⁾ Za přitěžujících okolností, zejména proti strážci a účastníkům zmaření napřed smlouvaného, jest naléztí na tuhé vězení až do šesti měsíců.

⁽³⁾ U shromáždění, které nebylo svoláno podle zákona spolkového, jest považovati svolavatele neb osoby jimi ustanovené za osoby povolané k řízení shromáždění a ku zachování pořádku v něm.

§ 5. — Kdo neoprávněným způsobem účastní se shromáždění zákonně svolaného, obmezeného na určitou skupinu osob, na členy některého spolku anebo na pozvané účastníky a neopustí shromáždění přes vyzvání osob, jež jsou povolány shromáždění říditi a pořádek zachovávatí, bude potrestán soudem pro přestupek trestem na penězích od 100 do 1000 Kč, v případě nedobytnosti vězením od 24 hodin do jednoho týdne.

§ 6. — Pokus činů uvedených v §§ 1. a 4. jest trestný.

§ 7. — ⁽¹⁾ Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. prosince 1919, č. 662 Sb. z. a n., se zrušuje. Řízení na jeho podkladě zahájená buďtež však podle něho ukončena.

⁽²⁾ Dále se zrušuje § 177. zák. čl. V. z roku 1878 a § 3. zákona ze dne 7. dubna 1870, č. 43 ř. z.

⁽³⁾ Pokud § 4. zákona ze dne 7. dubna 1870, č. 43 ř. z., a § 20. zák. čl. LXIII. z r. 1912 odvolají se na tato zrušená ustanovení, nastupuje místo nich § 1. tohoto zákona.

§ 8. — Trestné činy, spáchané před účinností tohoto zákona, buďte — pokud bylo by bývalo lze stíhati je podle § 177. zák. čl. V. z roku 1878 — trestány, jsou-li tu podmínky § 1. tohoto zákona, podle ustanovení § 2.

§ 9. — Tento zákon nabude účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři spravedlnosti a národní obrany.

(Vyhlášen v částce 71. Sb. z. a n. ze dne 6. září 1921.)

Zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 330, o závodních výborech.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

I. Zřízení a úkoly závodního výboru.

§ 1. — ⁽¹⁾ Závodní výbor zřizuje se pro každý samostatný závod, výdělečně činný, v němž je trvale (celoročně) zaměstnáno aspoň 30 zaměstnanců a jenž trvá aspoň ½ roku od zahájení výroby.

⁽²⁾ Závodem ve smyslu tohoto zákona rozumí se každá hospodářská jednotka, která se liší správou nebo účtováním od správy nebo účtování jiných hospodářských jednotek téhož podnikatele.

⁽³⁾ Do počtu zaměstnanců, uvedeného v odstavci 1., nepočítají se zaměstnanci najatí pouze na práce sezonní. Za práce sezonní podle tohoto zákona nejsou však považovány práce stavební.

⁽⁴⁾ Zákon tento nevztahuje se na podniky hornické (§ 1. zákona z 25. února 1920, čís. 144 Sb. z. a n.).

§ 2. — ⁽¹⁾ V železničních podnicích zůstávají i nadále v činnosti dosavadní důvěrnické sbory. Kde nebyly dosud zřízeny, zřídí se dle zásad platných u státních drah.

⁽²⁾ Vláda se zmocňuje rozšířit nařízením působnost tohoto zákona i na jiné podniky právních osob veřejného práva.

II. Úkoly závodních výborů.

§ 3. — ⁽¹⁾ Závodní výbory jsou povolány, aby hájily a povzbuzovaly hospodářské, sociální a kulturní zájmy zaměstnanců v závodě, zejména mají:

a) dozíratí na zachovávání mzdových a pracovních smluv a řádů, spolupůsobiti při sjednávání pracovních řádů, pokud nebyly stanoveny kolektivní smlouvou, sjednanou mezi odborovými organizacemi;

b) nahlížeti podle potřeby jedním členem závodního výboru k tomu určeným za účasti zástupce závodu do mzdových a platových listin závodem vedených. Jde-li o listiny, týkající se zřízenců, může být k tomuto úkolu povolán pouze zřízenec;

c) ujednávatí za součinnosti odborových organizací zaměstnavatelských i zaměstnaneckých dodatky ku kolektivním smlouvám sjednaným mezi uvedenými organizacemi, pokud to dovolují tyto kolektivní smlouvy;

d) pečovatí, aby se prováděly a zachovávaly smíry, ujednané u smírčích orgánů, jakož i nálezy rozhodčích komisí;

e) dozíratí, aby zachována byla zákonná ustanovení o ochraně zaměstnanců, zejména pokud se týče ochrany proti úrazům, zdravotních opatření v závodě, pojištění zaměstnanců, upozorňovatí správu závodu na shledané nedostatky a dovolávatí se příslušných státních úřadů dozorčích, účastnití se také jedním členem závodního výboru k tomu určeným všech s tím souvisejících šetření a komisíonelních řízení, konaných úředními dohlédacími orgány v závodě;